

nærmere Forklaring, men som jeg maa tillade mig allerede her foreløbigen at nævne. Efter at der nemlig i 1848 var udgaaet en Opfordring til at indlevere Sølv som Depostum i Banken, for at Regjeringen kunde forstrækkes med Laan derpaa, indkom der temmelig betydelige Beløb fra Private, nemlig omtrent en Værdi af 77,000 Rbd. Der blev ved Opfordringen i 1848 givet Tilfagn om, at en Forrentning efter 3 Aars Forløb skulde indtræde. Da nu disse 3 Aar vare forløbne, og en Forrentning altsaa skulde finde Sted, fandtes det fra Finantsministeriets Side ønskeligt, enten aldeles at stille sig af med denne ubetydelige Gjæld ved contant at udbetale den Sum, der i Banken var laant paa det indleverede private Sølv, eller i alt Fald ved en Operation med Banken at sikkre sig, at man kunde paa eet Sted betale de 4 Procent Rente og ikke fik med en Mængde private Creditorer at gjøre, som hver især maaskee kun havde leveret et lidet Beløb i Sølv. Jeg valgte det Sidste, fordi jeg troede derved at udsætte mig for mindst Ansvar. Paa den Maade, hvorpaa jeg fik Sagen ordnet, nemlig at Banken laante Finantserne disse 77,000 Rbd. til 4 pCt., tabtes aldeles Intet; det Hele blev en simpel Formforandring, idet Statskassen fik Banken alene til Creditor for disse 77,000 Rbd. istedet for at faae alle de Private, som havde afgivet Sølv. Skulde jeg derimod have betalt Beløbet contant ud, vilde Statskassen forsaavidt være værre faren, som den, medens den havde en større Gjæld til 5 pCt., hvilken den ikke kunde indfri, vilde have stilt sig ved en 4 pCts. Gjæld af 77,000 Rbd. Jeg foretrak altsaa, som sagt, det sidstnævnte Alternativ, men det foranlediger atter, at Rentebeløbet for næste Aar er noget større end for indevarende Aar, da der hidtil ikke har været svaret Rente af hine 77,000 Rbd. Til den udenlandske Gjæld fordres der omtrent 33,000 Rbd. mindre i Rente for næste Aar end for indevarende Aar, hvilket er en Følge af den betydelige contractmæssige Afbetaling af den 3 og 5 Procents Gjæld, hvortil Statskassen er forpligtet. Hvad Capitalafbetalingen paa Gjelden angaaer, da vil der af den Grund, som jeg allerede tidligere har nævnt, nemlig

den i næste Finantsaar forestaaende Indfrielse af Creditbeviser, fordres for den indenlandiske Gjelds Bedkommende 2,701,000 Rbd., medens der for indevarende Finantsaar kun fordres 181,000 Rbd. At der her ikke er begjært fulde 3 Millioner, ligger deri, at der er fradraget de 3 Millioner, som udfordres til at indfri Creditbeviserne, det Beløb, som man efter de senere Aars Erfaring kan antage, Indbetalingerne paa den svævende Statsgjæld ville andrage mere end Udbetalingerne, hvilket er anslaaet til omtrent 300,000 Rbd. Afbetalingen paa den udenlandiske Gjæld er omtrent den samme som for indevarende Aar; kun ubetydeligt mere kræver den, hvilket er grundet i de contractmæssige Forpligtelser.

Seer man hen til, hvorledes Statsgjelden var ved Krigens Begyndelse, og hvorledes den nu stiller sig, troer jeg heller ikke, at der i den Henseende kan siges at være gjort noget foruroligende Tilbagekridt. Den 1ste Januar 1848 udgjorde den danske Statsgjæld 105 Millioner, den 1ste April 1851, altsaa ved indevarende Finantsaars Begyndelse, var den 125,300,000 Rbd.; den vil ved dette Finantsaars Udgang, den 1ste April 1852, være bragt ned til 122,600,000 Rbd., og efter det Finantsforslag, som nu foreligger, vil den ved Udgangen af næste Finantsaar, den 1ste April 1853, være bragt ned til 119 Millioner, eller hvis det Forslag, som jeg skal tillade mig at fremsætte med Hensyn til Creditbeviserne, maatte gaae igjennem, vil den blive saa meget større.

De overordentlige Udgifter ere i § 26 opførte med 99,300 Rbd. istedetfor at der for indevarende Aar er bevilget 373,800 Rbd., dog maa jeg bemærke, at der i Løbet af denne Sags Behandling ventelig vil indkomme Besgjæring fra Regjeringen om Tilsvielse af nogle Poster under denne Paragraph; da de paa gjeldende Sager imidlertid for Tiden endnu ikke ere modne har man foretrukket Intet at postere dertil for Diebliffet, men derimod forbeholde sig Tillægsforslag. — Jeg har endnu kun at bemærke, at de trykte Anmærkninger til Finantsloven, haaber jeg, ville være hestede saa betids, at de kunne omdeles i Eftermiddag, og hvad Bilagene angaaer, da ville